

Resums dels Cants VII i VIII

Resum del Cant VII (η)

Odisseu al palau d'Alcínous

Ogígia, l'illa de Calipso, era un petit paradís a l'extrem occident, on Ulisses no ha volgut quedar-se a pesar dels oferiments de la nimfa. Ara, el llarg viatge amb el rai, i la tempesta, l'han portat a un territori garebé tan mític com aquell: el país dels feacis, l'illa d'Esquèria, una gent i un lloc que són la imatge concreta i humana (però pròxima als déus) d'una societat gairebé perfecta. Quan Ulisses arriba a la ciutat, des del bosquet on l'havia deixat Nausica, trobarà tots els signes visibles de l'ordre i de la prosperitat: bones muralles, places empedrades, el port, les drassanes i el palau del rei Alcínous, amb murs de bronze i portes de plata, d'esplendor més gran encara que el de Menelau a Esparta. Un palau que és alhora un centre de treball, tèxtil especialment, i que té un hort magnífic on creixen meravellosament tota mena de fruits i d'hortalisses. El país és ric i tranquil, segur en el seu aïllament, la família reial no pateix els conflictes que hem vist en altres llocs, el rei i la reina són un model d'afecte i de respecte, i el rei apareix envoltat d'una mena de senat aristocràtic que l'acompanya en bona harmonia. Ulisses es llança als peus d'Arete, la reina, demanant acollida, i després dels primers intercanvis de cortesia, de les libacions i del sopar, explica l'última etapa del seu periple, el naufragi, l'arribada a la platja i l'encontre amb Nausica: coses que ja sap l'oient o lector i que ara saben també els feacis. Mentrestant, s'han repetit les insinuacions sobre Nausica, donzella sense nuvi, i fins el rei Alcínous, seduït per l'atractiu del naufrag (que encara no ha dit el seu nom ni la seva pàtria), es mostra disposat a donar-li la filla com a esposa i assegurar-li un futur confortable entre els feacis. No cal dir que Ulisses rebutjarà també aquest oferiment d'entrar en la casa reial d'un país ric, pacífic i remot.

Resum del Cant VIII (θ)

Presentació d'Odisseu als feacis

L'endemà de l'arribada d'Ulisses, el rei dels feacis convoca una mena d'assemblea general a fi de presentar-lo als nobles i al poble com un hoste especialment honorable, mereixedor dels millors regals i fins i tot d'una competició atlètica en honor seu. El rei encara no sap qui és el seu hoste, ni d'on ve, però Atena l'ha convertit en una figura tan atractiva que sembla que això no importa. Abans dels jocs, hi haurà un convit general, amb la presentació d'un cantor de qualitat extraordinària, el qual, recordant el tema de la guerra de Troia, omple de llàgrimes amagades els ulls d'Ulisses. A l'hora de les competicions, un dels presents repta Ulisses a participar-hi, i l'ofén greument en suposar que és només un mercader o traficant qualsevol, no un home de vàlua. Ulisses, llavors, mostra el seu vigor de guerrer llançant el disc més lluny que ningú. Després dels jocs, un grup de joves dansa al compàs de la lira, mentre el cantor recita la història dels amors d'Ares i Afrodita, i en acabant dos fills del rei executen un joc de pilota. Les competicions atlètiques, la dansa i el cant mostren el caràcter amable i festiu dels feacis i de la seva societat, ordenada i satisfeta: són els millors en la mar, amb naus prodigioses que naveguen soles, i també en les activitats lúdiques i en tots els aspectes d'una vida confortable i descansada. Ulisses, però, no es deixarà seduir tampoc per aquest poble idealitzat i mític. Llavors tornen tots al palau, les criades preparen l'aigua i banyen Ulisses, i Alcínous, el rei, insta els nobles a portar bons regals per a l'hoste, que l'endemà ha de partir amb la nau que ja li han preparat. Uns regals esplèndids, sobretot els d'Alcínous i d'Arete, la reina, que li porta un cofre per guardar-hi els vestits i altres obsequis. Després d'això, seuen tots a sopar, i l'aede cantarà la història del cavall de Troia i de l'assalt final a la ciutat, que tornarà a fer plorar Ulisses d'amagat. Per fi, el rei pregunta a l'hoste el seu nom i origen, i li demana el relat dels seus viatges i aventures.